

Препаднахъ са и мъчители-те народни, тири, защото са уплашиха, да не излезне нѣкака истинѣтъ на видело и да не донесе словодѣл-тѣ съ себе. Помамихъ са отъ злобѣ-тѣ фарисейкѫ преисполнени-те жреци, като видоха, чи ще тѣхна-та недостойностъ да са открыти съ скѣтъ-атъ нещѣ толкова да гледа на дрехы-те колкото на мѣдростъ-тѣ и на чисто-то сърдце. Щѣхъ да повеснелатъ сички-те злочинци като дознаѧха, чи произволни-те тѣхни заповѣсти, нещѣ више силъ и обеззателство, законъ и правдинѫ да иматъ, нити чи южнъ грѣхове-те и беззаконія-та само съ посты, кой-то е безъ сърдечни молитви и други голи обрады, на нѣбо-то да са загладатъ и оправеніе за тѣхъ да могатъ да получатъ. Зато са сички-те заедно договориха, да гонятъ Іисуса, за ради това, чи е съ свої-тѣ наукѫ, на сички-атъ скѣтъ, сирѣчъ на сички те чеолошки заскѣтлѣда и царство-то на истинѣ-тѣ основалъ. И гонили съ Го до тогава, до гдѣ не съ Го на крестъ распели. Защо „есѧкъ дѣлай злаѧ ненавидитъ скѣта, и не приходитъ къ скѣтѣ, да не ѿблитчатъ сѧ дѣла єгѡ, искъ лѣкара сѣть.“

Но съетно е било сичко-то това злобително и ненакистно гоненіе! Защо въ това и лежи сичка-та сила на истинѣ-тѣ, защо тѣ и найсилни-атъ владѣтель обара, найнеустрашимы-атъ войника окезоружава, хиладогошни-те вериги на робство-то раскинува, уста-та на лжепророцы-те затвара и рѣчи-те и пророчества-та тѣхни, на дѣца-та на подсмѣванье подноси. — Сруши са Єрусалимски-атъ храмъ; распаднахъ са жертвенници-те на азычески-те бого-кѣ; сломи са скиптьрѣ-атъ на силни-атъ Римъ, кой-то